

er blev befalet, at Kirken skulde de bygge
 elt om i den gamle Stil, og Taarnet skulde
 ere lige saa stort, som det havde været
 or. Saaledes fik de en Byggeaeld paa
 0,000 Kroner, og da Kirken var ganske ube-
 ydelige Indtægter, bliver denne Udgift at
 vrente og afdrage af Menigheden, som be-
 taar af 7—800 Mennesker, og det har be-
 irket, at deres Kirkefkat er dobbelt saa stor
 om deres Formuekat til Kommunen, et Til-
 ælde, som jeg tror, er enestaaende i Dan-
 mark. Altsaa Menigheden betaler dobbelt
 aa meget i Kirkefkat som i Kommuneskat,
 el at mærke med Undtagelse af Hartkorn-
 latten. Derfor mener jeg — og det er derfor
 it jeg har været villig til at indbringe dette An-
 rragende her i Tinget — at det vilde være
 illigt at forlange af Menigheden, at de
 skulle bygge over Ene, og navnlig at de blive
 vungne til alle Steder at opføre store Taarne
 den gamle Stil, noget, der aldeles ikke
 er til nogen Nytte for Menigheden. Det
 har ingen anden Betydning for Menigheden,
 nd at de kunne hængse Klokker op der, som
 an falde paa dem om Søndagen, men det
 kan gøres for en langt billigere Penge,
 hvis det er Arkæologerne om at gøre at
 bevare disse Taarne som Mindesmærker,
 mener jeg ikke, det er Menighedens, men
 Statens Pligt at træde til, og betale for
 dem, og det har den ogsaa gjort og indset
 tilbligere. Den ene af de Kirker, som bygge-
 des paa Bornholm, nemlig Øster-Mariæ
 Kirke, fik et Tilbud af 12,000 Kr., fordi
 Folkene der vare stive og ikke vilde høje sig,
 inden de fik dette Tilbud; men Roboerne
 blev højelige og hange for Knutten, som
 blev hængt over dem, og de faldt til
 Føje og byggede efter Kommando. Men
 fordi de gjorde dette og nu have denne be-
 tydte Gæld, synes jeg ikke, at der er
 nogen Grund til ikke at tilstaa denne Me-
 nighed, hvad man har tilstaaet andetsteds.
 Jeg vil derfor tillade mig — skønt det er
 et temmelig udførligt Andragende, som kan
 være meget besværligt at læse — at bede
 det Udvalg, som maatte blive nedsat om
 Finansloven, endelig at studere det, og
 jeg vil haabe, at det vil komme til det
 Resultat sammen med Tinget, at det er
 rigtig og retfærdigt, at Rø Menighed faar
 dette Tilbud paa 10,000 Kr., fordi de
 have maattet bygge et Kirkefaarn, som var
 aldeles unødvendigt, og hvorved de have
 faaet en Gæld, som var 10,000 Kr. større
 end nødvendig for at tilfredsstille Menighe-
 dens Tavs i saa Henseende.

Der er et andet Punkt, som jeg vilde
 omtale, nemlig et Punkt under Indenrigs-
 ministerens Budget under III. B. 1., som

det i en særlig Grad var mig om at gøre
 at faa en Udtalelse af den ærede Indenrigs-
 minister om, men da den højtærede Inden-
 rigsminister ikke er til Stede, kan han jo
 ikke høre det. Jeg vil dog, da jeg har Dr-
 det, ikke desto mindre udtale, hvad jeg i
 saa Henseende har at sige. Som bekendt er
 der opført paa Finansloven 25,000 Kr. til
 Anvendelse i Fiskerisjemed. Disse 25,000
 Kr. ere jo stillede til Ministerens Disposi-
 tion, og han maa ogsaa udelukkende have
 Ansvar for, hvorledes disse blive anvendte.
 Der forekommer det mig, at disse Penge ikke
 faa den Anvendelse, de skulde have, idet
 Halvdelen af Pengene ikke blive anvendte
 direkte til Understøttelse af Fiskeriet, men til
 helt andre Formaal. Jeg skal blot nævne
 her, at Adjunkt Feddersen faar 2,250 Kr.
 aarlig paa denne Konto; der maatte kunne
 findes en anden Konto, hvorpaa Hr. Fed-
 dersens Tilbud kunde opføres, saaledes at
 det ikke opføres under Fiskerikontoen. Thi
 vel har Hr. Feddersen bestaet sig med
 Fiskeri og har maaste ogsaa gjort sig for-
 tjent deraf, og jeg har ikke noget imod, at
 han faar disse Penge, men at man paa
 denne Konto giver Adjunkt Feddersen en
 Slags Pension, kan jeg ikke finde rigtig.
 Jeg tror ogsaa, at der er en Del andre
 Poster, hvor det samme gælder, der er f.
 Eks. Honoraret til Ministeriets Konsulenter
 og Kontorholdsgodtgørelse til dem og deres
 Rejsegodtgørelse, og det beløber sig til 2,425
 Kr. 50 Ø., det er ogsaa en meget betydelig
 Kapital, man der tager ud til Konsulenter.
 Jeg tror, at med Hensyn til Fiskerisagen
 kunde Ministeriet vistnok spare i det mindste
 en væsentlig Del af disse Penge. Jeg tror,
 at vi rundt om i Landet kunde være i Stand
 til at være lige saa gode Konsulenter for
 den ærede Minister som dem, de have sat
 til et saadant Hverv. Det vilde være meget
 billigere, jeg var f. Eks. villig til at gøre
 det aldeles gratis. De Udtalelser, som ere
 fremkomne i saa Henseende fra os, er der
 ikke blevet lagt særlig Vægt paa, og det
 beklager jeg; der kunde spares adskilligt i
 saa Henseende, naar der blev taget Hensyn
 til, hvad der er sagt af Mænd rundt om-
 kring i Landet, som ere her til Stede, og
 som bør vide Bæstet om saadanne Forhold.
 Men som sagt, der er en hel Masse, hvortil
 disse 25,000 Kr. gaa; der er blandt andet
 ogsaa en Understøttelse paa 1,000 Kr.
 til en Havn. Der er dog andre Poster paa
 Finanslovsforslaget, hvor der gives Tilbud
 til Havne; der maatte kunne findes en anden
 Plads til at indføre dette Bidrag end her
 paa denne Konto. Jeg paatalte forrige Aar,
 at Tilsynet med Fiskeriet ved Dampfibeit